

SZELLEMI TERMÉK 3:

**A HELYI MŰHELY MUNKÁK 2. FORDULÓJÁNAK
BEMUTATÁSA ÉS EREDMÉNYEI**

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

PROJEKTPARTNEREK:

STRANAIDEA

APPLICANT ORGANISATION

TORINO, ITALY

[HTTPS://WWW.STRANAIDEA.IT/](https://www.stranaidea.it/)

GALILEO PROGETTI

PARTNER ORGANISATION

BUDAPEST, HUNGARY

[HTTPS://GALILEOPROGETTI.HU](https://galileoprogetti.hu)

JAUNPILS NOVADS

PARTNER ORGANISATION

JAUNPILS, LATVIA

[HTTPS://WWW.JAUNPILS.LV](https://www.jaupils.lv)

YOUTH EXCHANGE SERVICE

PARTNER ORGANISATION

VENHUIZEN, NETHERLANDS

[HTTP://YESNOW.NL](http://yesnow.nl)

SZELLEMI TERMÉK 3

A HELYI MŰHELY MUNKÁK 2. FORDULÓJÁNAK BEMUTATÁSA ÉS EREDMÉNYEI

1. A CSOPORTOK	4
1.1 Olaszország	4
1.2 Lettország	5
1.3 Magyarország	6
1.4 Hollandia	7
2. A TEVÉKENYSÉGEK	8
2.1 Olaszország	8
2.2 Lettország	11
2.3 Magyarország	14
2.4 Hollandia	17
3. A II. ORSZÁGOS WORKSHOP ÉRTÉKELÉSE	20
3.1 Olaszország	20
3.2 Lettország	22
3.3 Magyarország	25
3.4 Hollandia	27
4. KÖVETKEZTETÉSEK	29

1. A CSOPORTOK BEMUTATÁSA

1.1 - OLA SZORSZÁG

A résztvevők csoportja egy, 13 és 14 év közötti különböző etnikai háttérből jövő osztály, valamint a torinói Giulio Intézet IG osztálya.

A csoport azonnal érdeklődést mutatott a projekt iránt. A workshop jelentette számukra az első lehetőséget, hogy megismerjék egymást az iskolai órákon kívül. A két fiatal foglalkozás vezető, Martina Pintilie és Sara Del Duca, akik mindketten részt vettek az első helyi foglalkozáson olaszországban azonnal tudták, hogyan lépjenek kapcsolatba velük, és nyerjék el bizalmukat. Facciotto professzor, aki részt vett az első workshopon, volt a kapcsolattartó az új résztvevőkkel. Az első foglalkoztatástól eltérően a tanár nem tudta teljes mértékben követni a teljes folyamatot, de mindig rendelkezésre állt, hogy támogassa a két fiatal csoportvezetőt. Ezért volt szükség a stranaidea munkatársának támogatására is. Ez tette lehetővé tette a foglalkozást, annak ellenére, hogy a Covid-19 pandémia helyzet miatt számos nehézség merült fel.

Éppen a világjárvány miatt, az első találkozástól kezdve a két fiatal csoportvezető megértette, hogy minden eltervezett dolog máskén alakul majd. Ezért úgy döntöttünk, hogy a műhelyt 2020 novembere és 2021 februárja között 7, körülbelül 2 órás találkozóra osztjuk fel, figyelembe véve az online alkalmakkal kapcsolatos problémákat (internet hozzáférés, videointerferenciák moderálása, az eszközök esetleges meghibásodása).

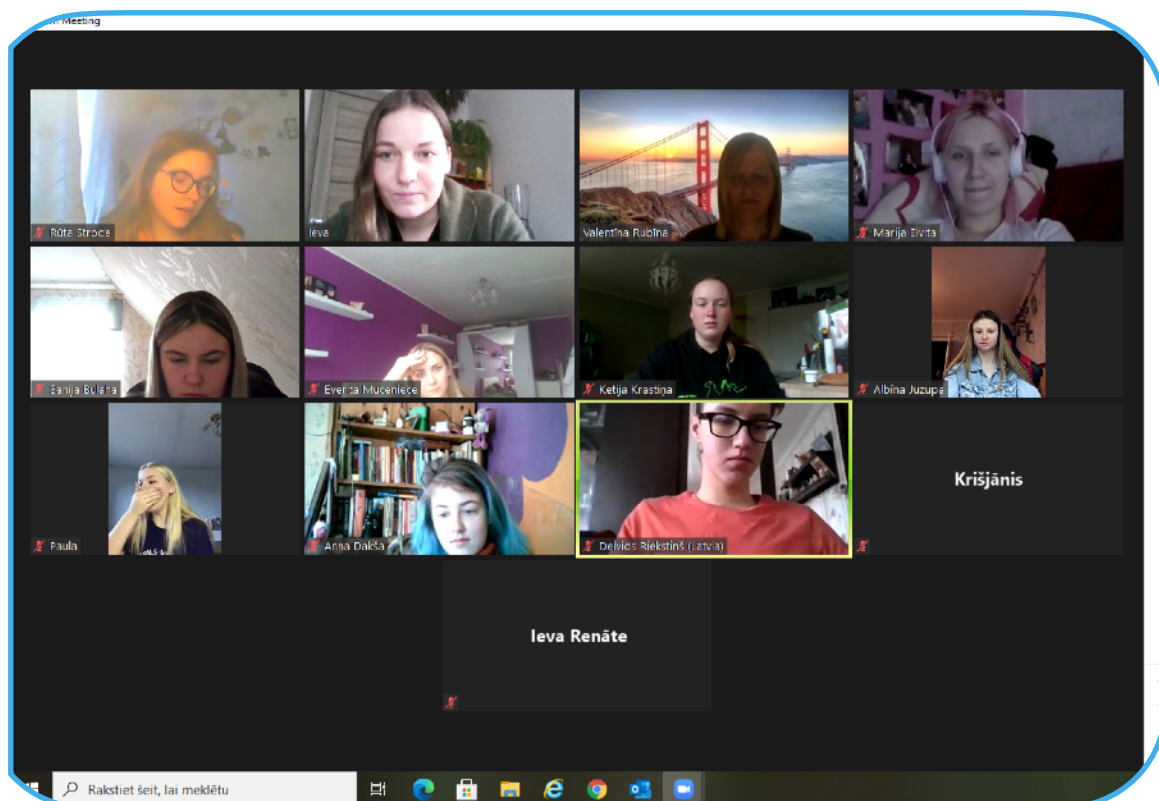

1.2 - LETTORSZÁG

A csoportot a Jaunpils középiskola végzős osztályos diákjai alkotják, 17-18 év közöttiek. A lettországi pandémiás helyzet miatt minden tevékenység online zajlott, nem engedték a szabályok, hogy az iskolába szervezzük.

Az órákat a tanárral együtt tartották a fiatal foglalkozás vezetők, és a résztvevők érdeklődtek a program iránt, mert ez valami más volt, eltért a szokásos óráktól. A két fiatal kezdetben aggódott az online tevékenységekkel kapcsolatos tapasztalatok hiánya miatt, és nem tudták, hogyan bírják rá az embereket az Aktív részvételre. De kiderült, hogy az idő gyorsan elrepült a foglalkozások során, és a résztvevők szerették a különböző online lehetőségeket, mint például a "Gather town" alkalmazás használatát.

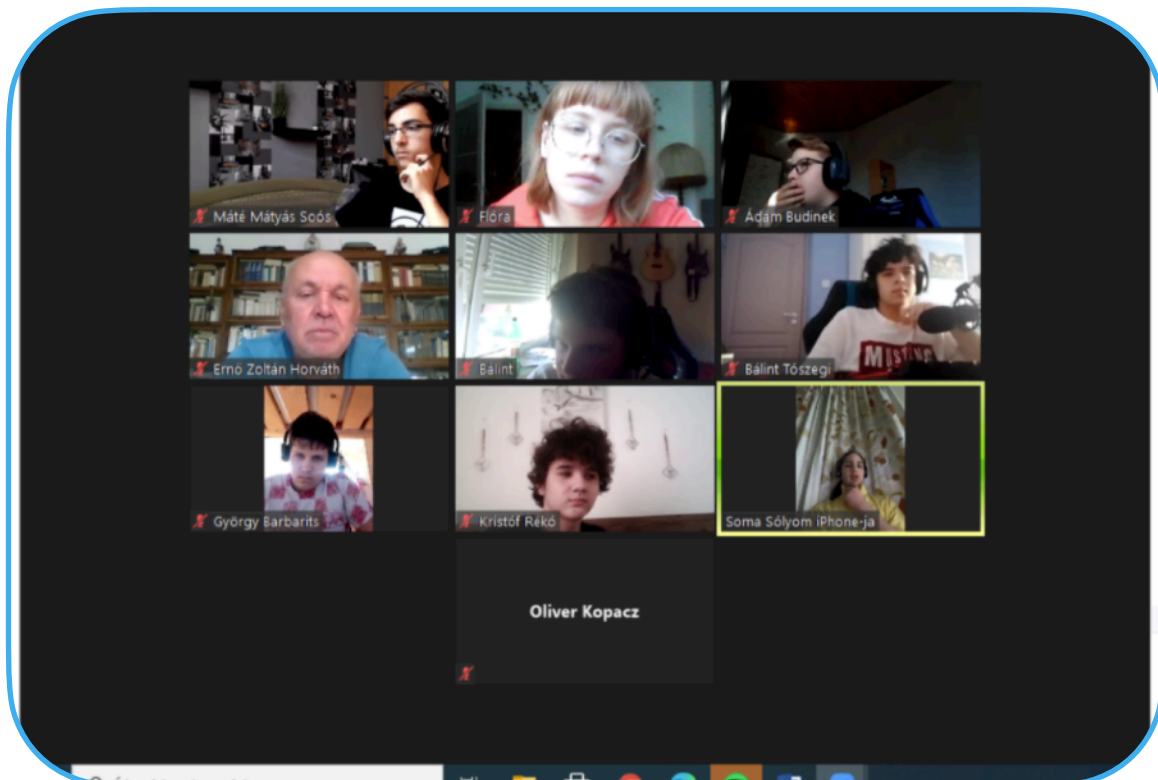
Minden szakasz előtt a vezetők és a facilitátorok online találkoztak, és megvitatták a következő részt. Ha több kérdés felmerült, a fiatal csoportvezetők tanácsot kértek egy tanártól. Öt részre osztották a foglalkozást, 1,30 órás alkalmakra. Látható volt, hogy nagyon könnyű volt megérteni a résztvevőknek a feladatokat, tisztán és jól voltak elmagyarázva.

1.3 - MAGYARORSZÁG

A résztvevők a Budapest XVII. Kerületi Kossuth Lajos Általános Iskola diákjai voltak. Kerületi Kossuth Lajos Általános Iskola. Mindenki jobban szeretett volna élőben találkozni de a covid 19 helyzet miatt erre nem volt lehetőség, ezért nem volt más választás mint online tartani a foglalkozást. Bálint és Soma volt a két fiatal csoportvezető akik az első helyi foglalkozáson is részt vettek, Ernő segített a szervezésben, a koordinációban és a két fiatalnak is segített sok tanáccsal.

A résztvevőknek szükségük volt egy kis időre, hogy lelkesedjenek egy újabb iskola időn márkívül eső online foglalkozás iránt. A téma egyre jobban kezdte el őket érdekelni . Ernő, a tanár, akivel az egész projekt során együtt dolgoztunk, nagyon segítőkész volt a workshopok online szervezésében, és az iskolán belül is kis csoportokat szervezett később, így végül képesek voltak megrajzolni a résztvevők kártyacsomagot, sőt játszani is tudtak vele egy kicsit. Mivel a tevékenységek online voltak, úgy döntöttünk, hogy érdekesebbé tesszük jó néhány képpel, videóval, sőt játékok és filmek ajánlásával. A két fiatal vezetővel, Somával és Bálinttal és a tanárral két találkozónk volt, ahol elkészítettük a foglalkozás tervet, majd 3 hosszabb alkalmat tartottunk online. A dokumentációk véglegesítése és foglalkozás értékelésének okán megtartották az utolsó találkozót közöttünk, ami különösen fontos volt, hogy megosszuk a tapasztalatainkat.

1.4 - HOLLANDIÁBAN

Hollandiában a helyi műhely munkák 2. fordulójában részt vevő diákok csoportja összesen 16 diákból állt. A résztvevő diákok mind a De Vallei Demokrata Középiskolába járnak, és 13 és 18 év közöttiek. Mivel az iskolában nincsenek fix osztályok és azonos órarendek, ezért a résztvevők személyes időbeosztásaihoz kellett alkalmazkodnunk.

Ez többszöri nehézségeket okozott, hogy minden résztvevő csatlakozzon a folyamat minden szakaszához.. A koronavírus miatt a workshopok hosszabb időszakban és elnyújtva zajlottak le. Ez alatt az időszak alatt a diákok órarendje is változott ami miatt nem tudta mindenki befejezni a folyamatot. Minden résztvevő diák az iskolába járt, de mivel nincsenek osztályok nem mindenki ismerte egymást közelebbről.

A két fiatal vezető, Taco és Manuel mindketten részt vettek az első helyi foglalkozáson , és részt vettek a lettországi nemzetközi képzésen. Mindketten 18 évesek. Mivel ők is az iskola diákjai, ismerik a workshopokon részt vevő diákokat. Mivel a Demokrata Iskola egy másik rendszerben működik, nem volt tanár aki részt vett volna, hiszen nincsenek nagyon osztálytanítók.

2. A FOGLALKOZÁSOK BESZÁMOLÓI

2.1 - OLIASZORSZÁG

A FOGLALKOZÁSOK BESZÁMOLÓI

1) ISMERKEDÉS A PROJEKT TÉMÁJÁVAL

A projekt ismertetése, majd a résztvevők általános bemutatkozása Online. Szólánc játék, társadalmi érzékenység témájában

2) A DISZKRIMINÁCIÓ TÉMÁJA ÉS A KARAKTEREK

Az online foglalkozás ezen részén a diszkrimináció témájához kapcsolódó karakterek kiválasztása és a lista összeállítása után minden résztvevő egy jellemzőt és egy karaktert rajzolt. Aztán arckifejezések alapján találtuk ki, hogy ki kicsoda ezek közül. Kérdések és visszajelzések majd kártyák megrajzolása.

3) TÁRGYAK

"A mágikus tárgy" gyakorlat: találj a tárgynak valami más funkciót, mint a napi használat. Légy bátran kreatív, a lényeg, hogy találjunk egy új és eltérő használati módot. Kérdések és visszajelzések majd kártyák megrajzolása. Sajnos a technikai nehézségek miatt lerövidült a rendelkezésre álló idő és nehéz volt kártyákat rajzolni így.

4) HELYSZÍNEK

A "Photo Storytelling" gyakorlattal a résztvevők egy rövid történetet és történet címet hoznak létre, kezdve a fotó által adott javaslatokkal. Kérdések és visszajelzések majd kártyák megrajzolása.

5) A SPECIÁLIS VARÁZS KÁRTYA ÉS VITA A DISZKRIMINÁCIÓRÓL

A csoportnak alaposabban át kellett beszélni a diszkrimináció kérdését, ezért az alkalom a konfrontációról, vitáról és egymás meghallgatásáról szólt. Ez egy jó lehetőség volt arra, hogy elkezdjük azonosítani a speciális kártya különböző funkcióit és lehetőségeit. Valójában ez az alkalom tele volt kérdésekkel és visszajelzésekkel már alapjáraton is.

6) SPECIÁLIS KÁRTYA ÉS JÁTÉK

A legjobb módja annak, hogy megtudjuk, mi hiányzik a pakliból, ha játszunk vele. A diákokat csoportokra osztották, online és élőben, kártyákat rajzoltak és játszották a játékot. Magából a játékból alakultak ki a speciális kártyák, amelyekkel megváltoztathatták a történet elbeszélését: szuperhatalmat adott bárminek és bárkinek. Kérdések és visszajelzések majd kártyák megrajzolása.

7) A TELJES KÁRTYAPAKLI ÉS AZ UTOLSÓ VISSZAJELZÉSEK IDEJE

Az osztály négy csoportra oszlik. Három az osztályteremben, egy pedig online. Minden csoport véletlenszerűen egy generátorral rajzolt az interneten a kártyákat: a Stranaidea munkatársa segített a fiatal foglalkozásvezetőknek kezelni a programot. Minden csoport megírja, majd elmondja a saját történetét a többi csoportnak. A lényeg az, hogy minden résztvevő elmondja a történet egy részét. Utána vita az egész folyamatról a projekt kapcsán, majd elbúcsúzás, lezárás.

BESZÁMOLÓ A FOGLAIKOZÁSOKRÓL

Az első workshophoz képest a lényeges különbség nyilvánvalóan a két fiatal foglalkozásvezető volt. A letterszági projektképzés tapasztalatai és a más országokból érkező fiatalokkal való tudás és tapasztalat csere lehetővé tette Martina és Sara számára, hogy saját foglalkoztatási tervet készítsenek. Sajnos a Covid19-világjárvány nemcsak a tevékenységek végrehajtása, hanem a munkacsoporttal való kapcsolat terén is terveket bontott. Az olasz iskola diákjai ősszel sokat szenvedtek a járvány második hullámának korlátozásától, különösen a facciotto professzorral együtt kiválasztott fiatalok csoportja. A diákok a foglalkozás kezdetekor (2020. november) még nem találkoztak soha élőben. Mivel nem volt fizikai jelenlét az iskolában, és szigorúan követniük kellett az online órákat, soha nem volt lehetőségük ,beszélgetni és megismerni egymást. Ebben az értelemben a foglalkozás egy konkrét lehetőség volt számukra, hogy elkezdjék építeni a kapcsolataikat.

A diákok közül sokan különböző etninaki háttérből jöttek: ez a heterogenitás fontos volt a foglalkozások és viták során, valamint a választott témában (diszkrimináció). A résztvevők több alkalommal is megosztották a zaklatással és a rasszizmussal kapcsolatos személyes tapasztalataikat.

Martina és Sara, mivel idősebbek voltak, megértették őket, és a foglalkozások során biztos pontokká váltak, a diszkrimináció témájával kapcsolatos személyes kérdésekben is. Mindketten részt vettek a foglalkozások megtervezésében és azok intézményi korlátozásokhoz való igazításában.

Ami sokat bonyolította a dolgokat, az a digitális eszközökhöz való hozzáférés volt. Nem minden diák engedheti meg magának a nagy teljesítményű számítógépeket, laptopokat vagy okostelefonokat. Ez érvényes a fiatal foglalkozásvezetőkre is, akik a pénzügyi korlátok ellenére szakmailag kiválóan tudták lebonyolítani a workshopot: a gyakorlatban is véghez vitték azokat a célokat amiket elterveztek és jó dinamikákat hoztak létre a résztvevők között. A fiatalok szenvedtek a fizikai jelenlét hiányától, és az iskolai időszak legintenzívebb pillanataiban (december végén) teljesen elfáradtak.

Végső soron nyugodtan mondhatjuk, hogy a workshop mély hatást gyakorolt mind a résztvevőkre mind a fiatal vezetőkre. Martina és Sara megmutatták, hogy megvan nekik az, ami a legfontosabb egy vezető tulajdonságait illetően: alkalmazkodóképesség, hallgatás és megértés.

2.2 - LETTORSZÁG

A FOGLALKOZÁSOK BESZÁMOLÓI

1) ISMERD MEG A PROJEKT TÉMÁJÁT

Bemutatkozás és bemelegítő játék majd a projekt és a kártyák bemutatása.

A játék a kártyákkal: Az emberek két csoportra oszlanak. Minden csoportban van egy vezető. A résztvevők négy kártyát húznak. A résztvevők történeteket készítenek a kapott kártyáról. A végén két történet születik. A végén adunk nekik egy kis házi feladatot a következő alkalomra: Gondoljunk erre a konkrét időszakra és vírusra, mint a gonosz ellenség, és mi magunkra mint főhősökre. Hogyan győzhetjük le a gonoszt ebben a történetben?

2) KARAKTEREK ÉS TÁRGYAK

Bevezetés: Bemutatjuk mindenkinek a mai tervet, és lassan összegyűlünk a Gathertown online platformon. Ott párokra oszlunk, és minden pár egy másik szobába megy, hogy megbeszéljék az előző alkalmi feladatot. Utána minden személynek 20 perce van 2 karakterkártya rajzolására (gonosz és hős).

Megnézzük a kártyákat, és megvitatjuk a mögöttük álló ötleteket, majd befejezzük a karakterekről szóló részt. A következő típusú kártyának a megértése egy játékkal kezdődött: Az első személy kap egy tárgyat, amely közel van hozzá, és különleges erőt ad a tárgynak, a következő személy valamilyen negatív tulajdonságot ad a tárgynak, hogy szórakoztatóbbá tegye, és így tovább. A játék után a résztvevők elkezdtek rajzolni a tárgy kártyát. Miután elkészültek a kártyák, mindannyian megnéztük őket, és megvitatuk a mögöttük álló ötleteket.

3) HELYEK ÉS SPECIÁLIS VARÁZS KÁRTYÁK

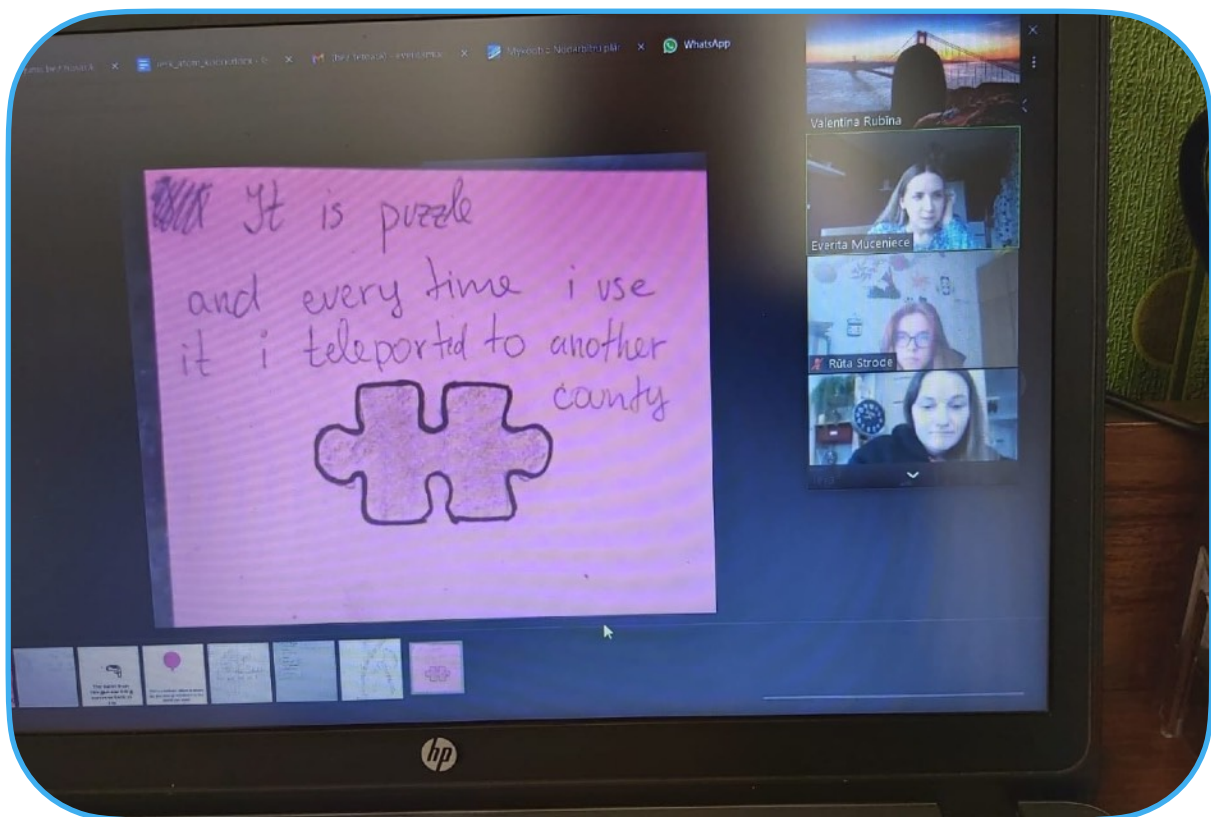
Mindenki letöltött egy képeket a kedvenc helyéről, és egy olyan helyről ahol nem akar lenni. Miután mindenki megtalálta a saját két képét, háttérként használjuk őket a ZOOM-on, hogy mindenki elmagyarázza, miért akar, és miért nem akar pontosan azon a helyen lenni. Később a foglalkozás vezetője csak egy fehér képet osztott meg, és mindannyian közösen rajzoltunk rá. A mögötte álló elképzelés az volt, hogy minden embernek egy adott helyre kell rajzolnia magát a képen. Ezek után a játékok után minden résztvevő 2 helyszínt rajzolt - egy helyet, ahol nem akarnak lenni, és egy másik, ahol most legszívesebben lenének. Az órák előtt (én, Ieva és Ruta) összegyűltünk, és különböző szegmenseket készítettünk. Az első négy helyen (iskola, otthon, klub, vidámpark) a résztvevőknek olyan helyzeteket kellett írniuk, amelyek ezeken a helyeken előfordulhatnak. 15 perc elteltével megvitatuk az eredményeket, és megrajzoltuk a kártyákat.

4) MESE LÉTREHOZÁSA

Megmutattuk a platformon, hogy lehet történeteket írni. Mindenkit csoportokra osztanak, és kiválasztják a kártyákat, amelyeket a résztvevők rajzoltak. Ezek segítségével egyfajta képregényt készítenek a résztvevők, ez nagyon idő igényesnek mutatkozott.

5) VISSZAJELZÉS ÉS ÉRTÉKELÉS

Minden csoport bemutatja a kártyáinkból létrehozott történetét. A csoportvezetők visszajelzést adnak mindenről: kártyákról és történetekről is. A következő kérdések alapján folyt a beszélgetés: Milyen volt? Könnyű volt? Elérte az elvárásaid? Értékelési lapok megmutatása, és idő a kitöltésükre. Zárókör, elbúcsúzás.

BESZÁMOLÓ A FOGYALKOZÁS RÓL

Az első workshophoz képest a lényeges különbség nyilvánvalóan a két fiatal foglalkozás vezető volt. A lettországi képzés tapasztalatai és a más partnerországokból érkező fiatalokkal való tudásmegosztás lehetővé tette Elvita Marija és Rūta számára, hogy saját foglalkozást indítsanak, amelyre rendszeresen felkészültek. Sajnos a Covid19-világjárvány miatt sok mindent másképp lehetett csak megoldani, mint azt eredetileg tervezték. A diákok nem járhattak iskolába, és fáradtak voltak az online munkától. Tehát maga a projekt témája nagyszerű lehetőség volt arra, hogy kifejezzék az érzéseiket és történetmesélésen keresztül beszéljen a helyzetükről. A diákok egyik fő témája a jelenlegi járványhelyzetről való vita volt, és az iskolai zaklatás. Megjelent az eltérő családi háttér is, mint téma.

Minden téma előtt a facilitátor és a vezetők találkoztak, hogy megvitassák a következő alkalmat. Jó volt látni, hogy minden fázis után a fiatal foglalkozásvezetők egyre magabiztosabbá válnak. Kezdetben a fiatalok félénkek voltak és sok segítséget kértek a facilitátoról, de idővel jelezték, hogy készen állnak vissza venni a foglalkozás vezetését. Azt kell mondanom, hogy a csoport nagy része aktívabb volt a vártnál, de néhány résztvevő csendes volt, és több figyelmet igényelt. A lányok közvetlenül kérdeztek sok különböző kérdést és ez sikeres módszernek bizonyult.

Minden fázisban a résztvevők különböző hangulatban voltak az online iskolai végzéstől függve. Végző soron nyugodtan mondhatjuk, hogy a foglalkozás hatást gyakorolt mind a résztvevők csoportjára, mind a fiatal vezetőkre. Kiderült, hogy az ifjúsági vezetők a legtöbb helyzetben jobban tudták, hogy milyen az érzelmi állapot a csoporton belül, és ez sokat segített a jobb és oldottabb hangulat megteremtésében.

2.3 - MAGYARORSZÁG

A FOGLALKOZÁSOK BESZÁMOIÓI

A FOGLALKOZÁSRA VALÓ FELKÉSZÜLÉS

Ezt követően a két fiatal a tanárral egy másik online találkozón véglegesítette a foglalkozások tevékenységi tervét, és az elvárásaikkal kitöltötte az első értékelési űrlapot.

A FIATAL FOGALKOZÁS VEZETŐK ELKÉPZELÉSEI

Ezt követően a két fiatal a tanárral egy másik online találkozón véglegesítette a foglalkozások tevékenységi tervét, és az elvárásaikkal kitöltötte az első értékelési űrlapot.

1) TÉMA ÉS KARAKTEREK

Első online alkalom: a projekt általános bemutatása és bemutatkozások után egy hosszabb bevezetővel kezdtük, név játékokkal, és mindenkit arra kértünk, hogy mondja el, mi volt a legjobb pont a mai napjában és miért.

Somával és Bálinttal egy kvízzjátékot állítottunk össze mesék különböző szereplőiről, és a játék után megosztottuk, hogy ki a kedvencünk, és mi tetszett és mi nem tetszett a karakterek közül. Érdekes volt, hogy a legtöbb karakter férfi volt, erről is beszélgettünk. A zaklatás témája hirtelen jött a beszélgetésbe, amikor megvitattuk, hogy mely karakterek gyengék és melyek voltak gyerekesebbek, és előjött, hogy nem a legjobb, ha kigúnyoljuk egymást ezek kapcsán, hiszen kiderült, hogy sokan nem merik elmondani, hogy van olyan mese amit ők is szeretnek, annak ellenére, hogy a pár évvel fiatalabb testvéreik is szeretik.

2) HELYSZÍNEK

Második alkalom: Miután megosztottuk, hogy mindenkinek milyen napja volt, folytattuk a helyszín témájával. Soma és Bálint csináltak egy másik játékot, ahol betűket mondtak, és ezzel a betűvel először egy országot, majd egy várost, majd egy fővárost kellett megnevezni. Ezután kvízt tartottak a híres helyekről és azok történetéről, és továbbra is megbeszéléseket folytattunk azokról a helyekről, ahová valaha utaztunk, vagy a jövőben utazni szeretnénk. Finoman érintettük a kulturális különbségek témáját, és néhány vicces történetet is megosztottunk. Ernő megosztott egy történetet a fogyatékkal élők befogadásáról, kommentáltuk ezt, és azt javasoltuk, hogy nézzenek meg egy filmet, amelyet legközelebb megvitathatunk.

3) TÁRGYAK

Harmadik alkalom: Soma és Bálint az akciókártya létrehozásáról szerzett tapasztalataikról és küzdelmeikről beszélgettek, és segítettek az első workshopon írt történetük megosztásával, hogy példát mutassanak a kártyák használatára. Aztán különböző nagyon részletes képeket mutattak, és ki kellett találnunk, hogy melyik tárgy melyik részéből származnak. Nagyon hosszú vitát folytattunk a projektről általában, és értékeltük ezt az

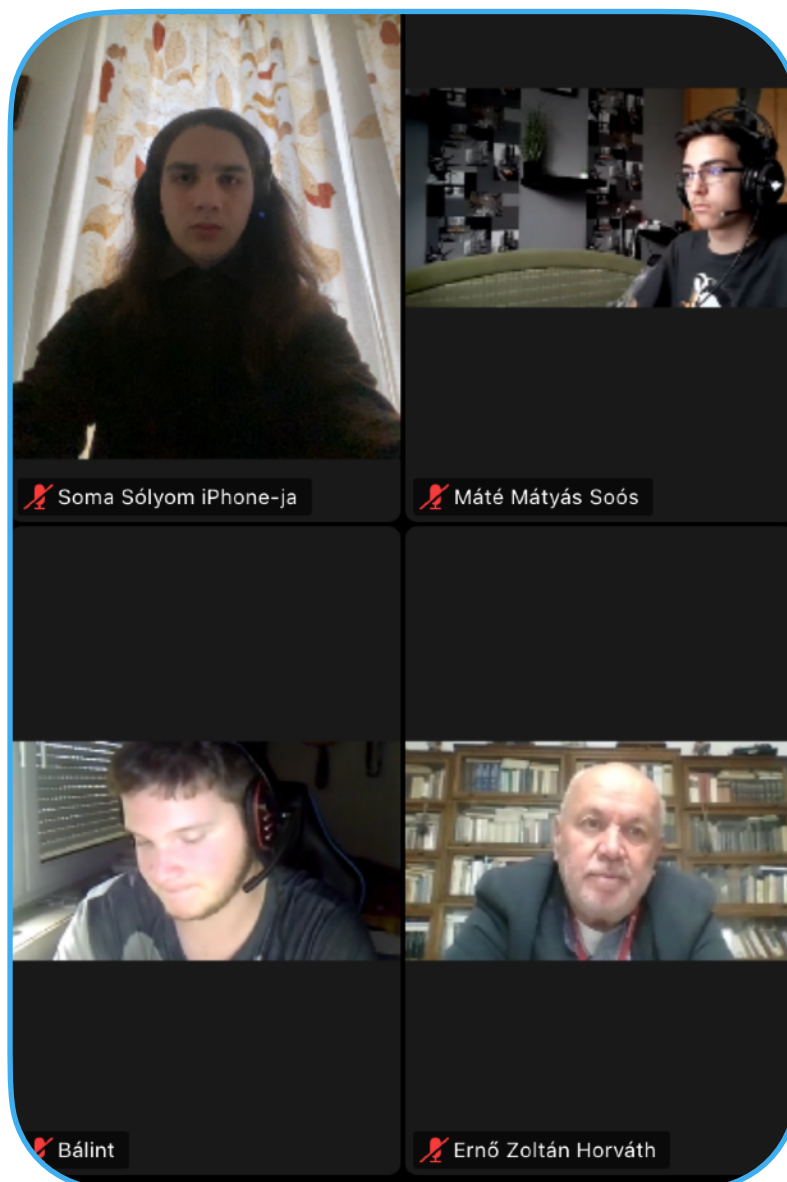
alkalmat is.

4) RAJZOLÁS és ÉRTÉKELÉS

Negyedik alkalom: A workshopok befejezése után egy online találkozót szerveztünk négyen, hogy megosszuk tapasztalatainkat, leírjuk és összefoglaljuk beszámolóként, és a tanár, Ernő mesélt az offline alkalmakról, amiket ő szervezett és ahol minden online alkalom másnapján a kártyák elkészítésére került sor.

5) ZÁRÓ ÉRTÉKELÉS

Ötödik alkalom: Ismét egy kicsit több időre volt szükségünk ahhoz, hogy a workshop vége után kitöltsük az értékelő űrlapot a fiatalokkal.

BESZÁMOLÓ A FOGLALKOZÁSOKRÓL

A járvány miatt jó néhány változtatással néztünk szembe. Először is el kellett halasztanunk, ami végül ahhoz vezetett, hogy pontosan egy évvel később tartottuk meg, mint terveztük, és a korlátozások miatt személyesen sem tudtuk megtartani a foglalkozásokat.

Nagy kihívást jelentett a projekt megvalósítása ezen a ponton, az egész téma, a lettországi képzés tapasztalatai távoli emlékek tűntek, de ahogy elkezdtük az első online találkozót a fiatal vezetőkkel és a tanárral, elkezdtünk mindenre együtt emlékezni a képzés során vett jegyzetek felhasználásával, és elkezdtük megtervezni a tevékenységeket. A másik kihívás az volt, hogy megreformáljuk ötleteinket annak online térben való megvalósítása érdekében. Ernő, a tanár, nagy szerepet vállalt az alkalmak megszervezésében és koordinálásában, csak úgy mint a fiataloknak nyújtott segítségben is.

Mindkét fiatal vezető nagyon ideges volt az elején, izgultak, de általában, ha az egyik összezavarodott, a másik segített az adott foglalkozás befejezésében, így szép csapatmunka volt. Kihívást jelentett, hogy foglalkozást tartsanak idegen és náluk idősebb diákoknak, akiket nem is ismertek személyesen.

Jó érzés volt, hogy bár az elején kezdetben több dologban is segítettem, többet beszéltem, az alkalmak előrehaladtával egyre ritkábban volt szükség arra, hogy közbeszóljak, mivel ment minden magától, a fiatal csoportvezetők munkájának hála. Sikeresen olyan légkört teremtettek, ahol könnyű volt megosztani véleményeket és tapasztalatokat. Természetesen nem volt a legegyszerűbb az online lét, mivel technikai nehézségekkel kellett szembenéznünk, mint például az internet-hozzáférés, sőt, nem mindenki tudott csatlakozni számítógépről, hanem volt aki csak telefonról.

Végezetül sikeres foglalkozás volt a befogadás és elfogadás témájának köszönhetően, amely nem gyakori téma az átlagos magyarországi iskolákban, így a fiatalok nyitottak voltak arra, hogy új dolgokról elmélkedjenek és megosszák tapasztalataikat, amelyeket valószínűleg nem tennének meg egy átlagos iskolai napon.

2.4 - HOLLANDIA

A FOGLALKOZÁSOK BESZÁMOLÓI

Mint korábban említettük koronavírushelyzet miatt súlyosan korlátozódtak a workshop szervezésének lehetőségei. 2020 márciusától 2020 decemberéig nem lehetett bejönni külsős személyként az iskolába, így nem lehetett a segíteni a fiatal vezetőket a workshop megszervezésében. 2020 decemberétől 2021 áprilisaig az iskolákat teljesen bezárták, csak a tanulási nehézségekkel küzdő gyermekek számára voltak nyitva.

A fiatal vezetők úgy döntöttek, hogy egy későbbre halasztják a foglalkozások megszervezését az iskolában, mivel az órarendek truktúrája szinte lehetetlenné tette, hogy egyszerre mindenkit online összehozzanak. A fiatal vezetők is szívesebben tartották volna a foglalkozásokat személyesen.

Végül úgy döntöttünk, hogy 2021 júniusában kisebb jelenléttel foglalkozást tartunk. Ebben a 4 órás workshopban nem mentünk bele a kártyák készítésébe, csak a rávezető foglalkozásokra koncentráltunk. Az volt a terv hogy a fiatal vezetők lehetőséget kapnak arra, hogy továbbra is gyakorolják készségeiket Ily módon tapasztalatokat szerezhettek az elkövetkezendő 2. (online) képzéshez. Végül 2021 szeptemberében és októberében sikerült fizikailag megtartani a foglalkozásokat az iskolában. Így végül 2021 júniusában egy 4 órás workshopunk volt, 2021 szeptemberében és októberében pedig 5, 3 órás workshopunk.

A) NYÁRI WORKSHOP A CSOPORT VEZETŐI KÉSZSÉGEK GYAKORLÁSÁRA

Ebben a 4 órás workshopban a csapatépítő foglalkozások voltak a fókuszban, a varázs tárgyakhoz kapcsolódó improvizációs színház, az érdekes képeken alapuló történetírás és végül az első helyi műhelymunkán készült kártyapakli alapján.

1) ISMERKEDÉS ÉS CSAPATÉPÍTÉS ÉS A HŐSÖK UTAZÁSA

A workshop célja az volt, hogy bemutassa a teljes folyamatot, és kellemes légkört teremtsen a diákokkal. A fiatal vezetők különböző bemelegítő és jégtörő tevékenységeket végeztek, és a portréátékot használták, ahol a diákok kitalált karakterekként rajzolták le egymást. A diákoknak bemutatták a Hero's Journey Theory-t ami a hősök utazása.

2) KARAKTEREK

Ezen a foglalkozáson a diákok megismerkedtek a karakterek szerepével egy történetben, a fő cél a karakterkártyák létrehozása volt. Titokzatos karakterek fotóit használtuk, és a diákok novellát írtak nekik. Ezután egy olyan tevékenység következett, ahol minden diák különböző karaktereket írt lapokra, és összeállították őket egy nagy karakterként. A diákok csukott szemmel is rajzoltak. Végül a diákok néhány karakterkártyát rajzoltak meg.

3) MÁGIKUS TÁRGYAK

Ezen az alkalmon a mágikus tárgyra összpontosítottunk. Az improvizációs színház gyakorlattal kezdődött, ahol a diákok különböző mágikus tárgyakat játszottak el. A második részen a diákok különböző furcsa és ismeretlen tárgyak képeit kapták kézhez, és ki kellett találniuk egy történetet arról, hogy mik ezek és milyen képességeik vannak. A harmadik részben a diákok bemennek az iskolába, és választanak egy tárgyat, és mágikus erővel ruházzák fel őket. Végül megrajzolták a mágikus kártyákat.

4) HELYSZÍNEK

Ezen az alkalmon a történetek helyszíneire összpontosítottunk. Érdekes környezetek képein alapuló történetmesélést gyakoroltunk, és improvizációs színházat is készítettünk a különböző beállítások és helyszínek alapján. A photovoice nevű platform használatával a diákok történeteket hoznak létre játékgúrákkal különböző beállításokban fényképezve őket. Végül megrajzolták a hely kártyákat.

5) A KÁRTYÁK BEFEJEZÉSE, JÁTÉK ÉS ÉRTÉKELÉS

Ezen az alkalmon befejeztük az utolsó kártyákat, és a diákok eljátszhatták vagy történeteket írhattak az általuk készített kártyák használatával. Végül időt szántunk arra, hogy csoportosan átgondoljuk a folyamatot, és a résztvevőket felkértük, hogy töltsenek ki értékelési űrlapokat. Végül arra kértük a diákokat, hogy értékeljék a fiatal vezetők csoport és foglalkozás vezető készségeit.

BESZÁMOLÓ A TEVÉKENYSÉGEKRŐL

Az első helyi foglalkozástól nagyon eltért a mostani. Először is, a fiatal vezetők akkori visszajelzése az volt, hogy sokkal több kisebb tevékenységre van szükség, ahol a diákok kis csoportokban dolgozhatnak. Tehát ebben a 2. fordulóban a fiatal vezetők gondoskodtak arról, hogy sok kis bemelegítő játékot játszanak és különböző módszereket is alkalmazzanak.

Mé több baj és nehézség volt hogy a résztvevők elkötelezzék magukat az egész műhelyfolyamat mellett. Végül lehetetlen volt rávenni az egész csoportot, hogy csatlakozzon az összes alkalomhoz, ami változó csoportokhoz és néhány ember elvesztéséhez vezetett, akik nem tudtak részt venni az összes alkalmon. Ennek többnyire az a tény volt az oka, hogy nincs egy adott órarendje a diákoknak, ezért nagyon eltérő időbeosztásuk van.

A diákoknak nem volt kedve teljes mértékben elkötelezni magukat a folyamat mellett. Ez oda vezetett, hogy többször is megváltoztattuk a foglalkozások időpontját, mert voltak pillanatok, amikor csak 2-3 diák jelent meg. Ez egy nagyon frusztráló folyamat volt a fiatal vezetők számára. Több olyan pillanat is volt, amikor úgy érezték, hogy nem akarják folytatni a foglalkozásokat, és nagyon csalódottak voltak diáktársaik hozzáállása láttán.

A fiatal vezetőknek nagyon nehéz volt megtartaniuk a foglalkozás komolyságát. Természetesen az alkalmak szórakoztatóak voltak, de néha voltak olyan diákok, akik gúnyt űztek a kártyák és a projekt témájából. Szerencsére a fiatal vezetők megtalálták a módját, hogy beszéljenek ezekről a problémákról is.

A foglalkozások befejezése után a két fiatal elmondta, hogy jobb lett volna, ha a foglalkozást egy másik iskolában szervezik meg, és bevonják az általuk nem ismert diákokat. Azt mondták, hogy néhány pillanatban nehéz volt komolyan venni a folyamatot mert a résztvevők egy része a barátaik voltak. A probléma az, hogy az iskola olyan kicsi (összesen 40 diák van), hogy nem volt lehetőség olyan diákokat bevonni, akiket nem ismertek.

3. A 2. HELYI FOGLALKOZÁSOK ÉRTÉKELÉSE

3.1 - OIASZORSZÁG

A) FIATAL CSOPORT ÉS FOGLALKOZÁS VEZETŐK ÉRTÉKELÉSE

A foglalkozás két fiatal vezető általi értékelése egy kérdőíven keresztül történt, amelyet az első helyi foglalkozáskor is használtunk már. A vezetők számára 1-től 10-ig terjedő skálán a csoport részvétele, tudatos jelenléte, párbeszéd és kritikai gondolkodása a foglalkozás előtt 3-tól 5-ig terjedt.

A csoportdinamika és az aktív meghallgatás, valamint a kölcsönös elismerés és tanulási környezet nem haladta meg az 5-öt, hiszen a foglalkozás előtt nem ismerték a csoportot személyesen.

A workshop végén a kérdőív újbóli kitöltésénél a fent említett paraméterek jelentős növekedését mutatta, 7-től 9-ig terjedt a csoport dinamikája és tudatossága tekintetében, ami alapján dinamikus és jól működő volt a csoportmunka.

B) A RÉSZTVEVŐK ÉRTÉKELÉSE

A workshop résztvevői által végzett értékelését kérdőív segítségével végezték el.

Az 1-5-ös skálán a "Mennyire érezte magát jól a csoportban az egész workshop alatt?" kérdésre a legtöbb pozitív választ adott: 4 (42,9%) és 5 (28%); a "Gondolod, hogy mások kíváncsibbá váltak a történetedre és az ötleteidre a foglalkozáson?" a legtöbb résztvevő pozitív választ adott: 3 (42,9%), 4 (35,7%) és 5 (21,4%);

Arra a kérdésre, hogy felfedeztek-e valami változást magukon vagy másokon, a legtöbben igent mondtak (14-ből 10). Arra a kérdésre, hogy "Jobban érzed magad a véleménynyilvánítás kapcsán a foglalkozás után?" kérdésre a többség 5 (42,9%) és 4 (21,4%) szavazatot adott.

Arra a kérdésre, hogy "Milyen volt az online workshop, jobban szeretted volna fizikai jelenlétben csinálni?", a legtöbben igennel válaszoltak a 4 (28,6%) és az 5 (57,1%) szavazattal.

Ennek ellenére a résztvevők 71,4%- a számára hasznos volt az élmény, még akkor is, ha online. Összefoglalva, a foglalkozás online adaptációja miatti nehézségek nem akadályozták meg a résztvevőket abban, hogy kihasználják a foglalkozás lehetőségeit és a csoportos munkát, megragadva az alkalmat, hogy jobban megismerjék egymást.

3.2 - LETTORSZÁG

A) FIATAL CSOPORT ÉS FOGLALKOZÁS VEZETŐK ÉRTÉKELÉSE

A foglalkozás két fiatal vezető általi értékelése egy kérdőíven keresztül történt, amelyet az első helyi foglalkozáskor is használtunk már.

A vezetők számára 1-től 10-ig terjedő skálán a csoport részvétele, tudatossága, párbeszéde és kritikai gondolkodása a workshop elején 2-től 5-ig terjedt.

A csoportdinamika és az aktív hallgatás, valamint a kölcsönös elismerés és tanulási környezet nem haladja meg az 5-öt.

A workshop végén a kérdőív újbóli kitöltésekor a két vezető a fent említett paraméterek jelentős növekedését mutatta, 7-től 9-ig terjedt a csoport dinamikája és tudatossága tekintetében, ami a csoportos tanulás jó eredményét jelzi.

B) A RÉSZTVEVŐK ÉRTÉKELÉSE

A workshop résztvevői által végzett értékelés egy kérdőíven keresztül történt:

A fiatalok elmondták hogy tevékenységek online létének ellenére is frissítőek voltak a napi online iskolai órákhoz képest, és úgy érezték, hogy az idő a szokásosnál gyorsabban repül. A fiatalok azt is mondták, hogy jó volt ilyen módon írni a történeteket. A fiatalok elismerték, hogy a legérdekesebb rész az volt, amikor lehetőség volt különböző online valóságok megtapasztalására. Néhány fiatal szerette, hogy a módszer természetes módon platformot ad a kényelmetlen témákról való beszélgetéshez. És a végén a résztvevők elmondták hogy a projekt nagyon egyszerűnek és talán nem olyan érdekesnek tűnt, de amikor a történetek elkezdtek létrehozni, érdekesebbé váltak, és jó érzés volt, hogy mások érdeklődtek a történetek iránt.

C) TANÁRI ÉRTÉKELÉS

1. RÉSZVÉTEL

Mivel a lett iskolák bezártak, 2020. október 26. óta nem volt alkalmam személyesen találkozni diákjaimmal. Az alkalmak egy része személyes kontaktus nélkül zajlik, a foglalkozások e a Zoom platformonon valósultak meg.

A projekt foglalkozásai során néhány diák meglepően nyitottá vált a kommunikációra, és vezető szerepet vállalt azokban a kis csoportokban, amelyekben részt vettek. A projekt

tevékenységei segítettek nekik megnyílni és kevésbé feszültnek érezni magukat. A diákok megértették, hogy minden egyes résztvevőnek nagy szerepe van a sikeres csoportmunkában. Úgy tűnik, hogy az introvertáltabb diákok bátrabbak lettek a véleményükkel.

2. TUDATOS JELENLÉT

A foglalkozásfejlesztette néhány diák szociális készségeit. Néhány diák, akik nem voltak nagyon aktívak a mindennapi kommunikációban, nagyon aktívak lettek a foglalkozáson. Bátrabbak lettek, és megosztották történeteiket és véleményüket, találtak valami közös nevezőt. Látom, hogy néhány fiatal lelkesebb a gondolataik, véleményük, tapasztalataik megosztásában.

3. PÁRBSZÉD

Nem mondanám, hogy a diákjaim nyitottabbak lettek a tanári beszélgetésben. Néhányan nyitottabbá váltak az egyéni interakcióban velem, mint tanárral. Ha az osztálytársaikkal való nyitottságukról beszélünk, nehéz értékelni, mivel a távoktatás és az online órák korlátozzák, hogy csoportos megbeszéléseken / munkában megfigyeljem. Néhány résztvevő számára nehéz volt teljesen megnyílni természetes félnéességük miatt. A technikai problémák is az egyik oka volt annak, hogy korlátozott volt a párbeszéd az alkalmak során. Azt hiszem, könnyebb számukra, az hogy megosszák véleményük kisebb csoportokban és a diákokkal.

4. KRITIKAI GONDOLKODÁS

A fiatalok kikérdezték egymást, és készek voltak megváltoztatni a saját véleményüket is, ha elegendő érvet kaptak.. Elismerték, hogy érdekes volt megosztani a különböző véleményeket, majd később közös történetet létrehozni. Meglepődtek, hogy néha milyen irányt vett a történet a csoportban javasolt különböző vélemények miatt. Úgy látták, hogy a különbség olyan tulajdonság, amelynek segítségével jobb eredményeket énekr el, miközben együttműködnek és ötleteket cserélnek. Véleményem szerint kevésbé kritikusak más véleményekkel szemben, de kritikusabbak a sajátjukkal szemben.

5. VÉLEMÉNYEK

A diákok különböző véleményeket elfogadtak, és nagyon érdekelte őket a más csoporttársaik nézetei is. Néha az aktívabb fiatalok leuralták a teret, és nehezebbé vált azok számára, akik félnékebbek vagy csendesebbek voltak, hogy kifejezzék véleményüket. Néhány fiatalnak, akik kevésbé magabiztosak vagy könnyen befolyásolhatók más vélemények által, nem mindig volt elég érvük ahhoz, hogy alátámasszák saját véleményüket, vagy nem érezték magukat nagyon erősnek / magabiztosnak, hogy bizonyítsák saját véleményüket, amelyek a véleményük megváltoztatásához vezettek. A történetmeselési módszer megmutatta, hogy azok, akiket korábban a csoportjuk vezetőinek tekintettek, ezúttal is előtérbe kerültek. Tehát nem hiszem, hogy a történetmeselési módszer bármit is megváltoztatott volna ilyen értelemben.

6. KÖLCSÖNÖS ELISMERÉS

Nem mondanám, hogy nem volt elég kölcsönös elismerés a foglalkozás megkezdése előtt. Az alkalmak azonban arra készítették őket, hogy többet gondoljanak a mások iránti kölcsönös elismerésről és empátiáról. Minden történetet és véleményt megértéssel fogadtak el a résztvevők a foglalkozás előtt és után.

7. ÁLTALÁNOS TAPASZTALATOK

A diákok örömmel fedezték fel a történetírás új megközelítését és a mindennapi élet aktuális társadalmi kérdéseinek ilyen módon történő megoldását. Azt mondták, hogy ezt a módszert más környezetben és emberekkel is szeretnék kipróbálni. Meglepődtem néhány diák felelőtlen hozzáállásán, mivel rendszeresen kiléptek az online foglalkozás közepén vagy egyáltalán nem vettek részt néhány alkalmon, az eltérő történet ötletek kapcsán.

Vártam a résztvevők által készített "fejlettebb" történeteket, de ez sajnos nem történt meg. Azt hiszem, ha a workshopok a szemtől-szembe az osztályban lettek volna, az eredmények sikeresebbek lehettek volna. A távoktatás hosszú ideje különböző értelemben nyomot hagyott a diákokon.

3.3 - MAGYARORSZÁG

A) FIATAL CSOPORT ÉS FOGLALKOZÁS VEZETŐK ÉRTÉKELÉSE

Először is nem volt könnyű gondolkodni erről a projektről, mert sok idő telt el. Először emlékeznünk kellett a lettországi képzésre, meg kellett keresnünk a jegyzeteinket, és át kellett gondolnunk, hogy mit valósíthatunk meg online. Furcsa volt, hogy új emberekkel kellett találkozunk, nem személyesen, hanem zoomon. Nem volt igazán könnyű, mivel egyikünk korlátozott internet-hozzáféréssel rendelkezett, a másikunk pedig csak a telefonról tudott csatlakozni.

Kezdetben szükségünk volt egy kis időre kettőnkkel, Ernővel és Flórával, akiktől sok segítséget és ötletet kaptunk, és jó volt, hogy ott voltak, úgy vezettük az alkalmakat, hogy tudtuk hogy ha valami közbejött volna, segíthetnek, például amikor egyszer összeomlott a zoom, vagy máskor amikor az emberek nem voltak igazán aktívak, és küzdöttünk, hogy kitöltsük az időt.

Soma úgy gondolta, hogy nagyobb magabiztossággal vezeti a feladatokat, Bàlint néha meglehetősen elveszettnek érezte magát, és nem igazán vezetőként, de ez leginkább az online verzióknak is köszönhető. Az a megállapodás született közöttük, hogy sokkal rosszabb is lehetett volna, és kihívást jelent extra online tevékenységek elvégzése iskola után, mivel a legtöbb fiatalnak már elege volt ebből. Örömmel dolgoztak újra, még akkor is, ha néha a konfliktusokat nem volt olyan könnyű megoldani, de mindketten hozzáadták ötleteiket a programhoz, és amikor látták, hogy a résztvevők élvezték őket, az igazán boldoggá tette őket.

B) A RÉSZTVEVŐK ÉRTÉKELÉSE

A utolsó alkalomkór a résztvevők megbeszélgetést tartottak a projektről és a foglalkozás általánosértékeléséről, íme ezeknek az összefoglalása:

Nagyon jó volt, hogy az összes találkozó hasonló struktúrával rendelkezett, amelyet mindig az elején ismertettek, így nem érezték magukat elveszettnek. Ehhez kapcsolódva nagyon jó volt, hogy az elején mindig megkérdeztük, hogy hogy érzi mindenki magát, és jó volt hallani egymásról. Néha nem volt a legegyszerűbb dolog odafigyelni az egész tevékenységre, hiszen már

a foglalkozás előtt részt vettek az online iskolai oktatáson, de az egyik legfontosabb az volt, hogy ez a téma különbözött az átlagos iskolai beszélgetésektől, amitől érdekesebbé vált.

A kvízzjátékok nagyon jók voltak, mert később együtt megvitathattuk az eredményeket, és a foglalkozást vezető fiatalok által nyújtott szórakoztató tények kedvesek voltak, és másokat is arra ösztönöztek, hogy megosszák történeteiket.

Nem volt mindig világos, hogyan lehet összekapcsolni a foglalkozásokat a kártyacsomag létrehozásával, de nem lehetett volna többet tenni, mivel a koronavírus miatt ez volt az egyetlen lehetőség az ilyen típusú tevékenységek külön-külön történő elvégzésére. A résztvevők szomorúak voltak, hogy nem tudták teljesen offline csinálni.

Mindannyian jól érezték magukat, de ugyanakkor elismerték az online tevékenység korlátait is, ami néha zavaró volt, amikor Zoom összeomlott, vagy az emberek elvesztették az internet kapcsolatot a beszélgetés közepén, vagy nem tudtak kamerákat kapcsolni.

Nehéz megmondani, hogy mit lehetett volna másképp csinálni a világjárvány miatt, de talán az a javaslat a jövőre nézve, hogy jobban figyeljünk arra, hogy kevésbé elvont módon magyarázzuk el a tevékenységek és a kártyák rajzolása közötti kapcsolatot.

© TANÁRI ÉRTÉKELÉS

Horváth Ernő:

Örömmel láttam, hogy mindenki aktívvá vált az utolsó alkalomra, és sok érdekes gondolat volt azon a napon is, így úgy tűnt, hogy mire a foglalkozások végére érteztünk, a fiatalok többnyire aktívak ebbe a témába, és nyitottabbak voltak egymás felé. A filmnézés, valamint Gillian Barbara Lynne történetének olvasása és megvitatása segítségével a fiatalok nyitottabbak voltak a fogyatékkal élők befogadására és elfogadására, és a történetmesélés egy másik jó eszköz volt.

Általában az elején a technikai nehézségek mindenki számára megnehezítették a dolgot, de az alkalmak során sikerült jól alkalmazkodnunk hozzá. Kezdetben néhány fiatalnak nehéz volt csatlakoznia technikai okok, gyenge internetkapcsolat, az e-mail cím elírása miatt, majd nem volt könnyű meggyőzni őket a kamerák használatáról, de mindezek idővel javultak.

Figyelembe véve a pandémiát, a koordináció nehézségeit és az elvégzett munkát, úgy gondolom, hogy a foglalkozások sikeresek voltak, Soma és Bálint sikerrel vezette a csoportos tevékenységeket, Flora segített és támogatta az események megszervezését, és örömmel segítettem a csendesebb résztvevők bevonásában.

3.4 - HOLLANDIA

A) FIATAL CSOPORT ÉS FOGLALKOZÁS VEZETŐK ÉRTÉKELÉSE

A fiatal vezetőkkel 30 perces személyes megbeszélést tartottunk, hogy megvitassuk, hogyan élték meg a foglalkozások folyamatát. Ez nagyon érdekes volt, mivel sok vegyes érzelmet tapasztaltak.

Ami igazán tetszett nekik, az hogy lehetőségük volt arra, hogy a foglalkozásokat a saját érdeklődésükhöz igazítsák. Együtt kifejlesztettünk egy új tevékenységet, amelyben a diákok egy helyzetet alakítottak ki, és megváltoztatták azokat az interakciókat, amelyek alapján a fiatal vezető zenét játszott a zongorán. Arra a következtetésre jutottak, hogy a workshopok első fordulójában túl sok elmélet volt, és nem volt elég játék, így ez is valami, amit megváltoztattak.

Ami nagyon nehéz volt számukra, az az volt, hogy megbirkózzanak azzal a ténnyel, hogy a csoport összetétele szinte minden alkalmat megváltoztatott, és hogy néhány diák nem érezte magát elkötelezettnek az egész folyamat mellett. Ez nehéz volt a vezetők számára, mivel úgy érezték, hogy nem veszik őket komolyan.

Emellett kihívást jelentett számukra, hogy vezető szerepet vállaljanak a diákok felett, akik megpróbáltak vicceket csinálni stb. Emiatt a fiatal vezetők szívesebben tartották volna meg a workshopot egy másik iskolában más diákokkal.

A fiatal vezetők elmondták, hogy valóban sok tapasztalatot szereztek abban, hogy tudják, hogyan kell (és hogyan ne) szervezzenek foglalkozást.

Az egész folyamat kihívást jelentett számukra, de visszatekintve kifejezték, hogy sokat tanultak belőle, most sokkal magabiztosabbnak érzik magukat, és hogy ez is nagyon szórakoztató volt. Egyikük azóta egy másik Erasmus+ projektben vett részt, és már érdeklődik egy ifjúsági csere megszervezése iránt néhány diáktársával.

B) A RÉSZTVEVŐK ÉRTÉKELÉSE

A workshop résztvevőinek értékelését a workshop végén tartott megbeszélés és rövid értékelési űrlapok alapján végeztük el.

A beszélgetés egyik fő következtetése az volt, hogy a diákok valóban élvezték a nem formális tevékenységeket és játékokat. Kifejtették, hogy csak a befogadás témájáról való beszélgetésnek nem lett volna ugyanolyan hatása, mint a réávezető foglalkozásoknak, amelyek segítségével a megfelelő hangulatba és gondolkodásmódba kerülnek anélkül, hogy tudatában lennének. Nagyon szeretik a tevékenységekhez használt módszerek

sokféleségét, és azt , hogy mindenki számára volt olyan tevékenységek, amelyik tetszett neki.

Az értékelési formában volt néhány kérdés, amelyet a résztvevők 1 és 5 közötti számmal tudtak értékelni. Az értékelés legjelentősebb eredménye az volt, hogy a 16 résztvevőből 12 4 és 5 pontot adott, amikor megkérdezték tőlük, hogy úgy érzik-e , hogy a többi fiatal most nyitottabb a személyes történeteikre.

Amikor az elkötelezettségükről kérdezték, 81% 4 feletti pontszámot adott a saját elkötelezettségükről a folyamat során. A megbeszélésen a diákok hozzátették, hogy nagyon tetszett nekik a különböző tevékenységek, és ez arra készítette őket, hogy aktívak legyenek a foglalkozásokon.

Arra a kérdésre, hogy felfedeztek-e valami újat magukról vagy a többi diákról, 11-en 4 vagy annál magasabb pontszámot adtak. A beszélgetésben hozzátették , hogy a legtöbb diák név és arc szerint ismeri egymást, de ez nem jelenti azt, hogy valóban tudják, ki az a személy. Azzal, hogy együtt töltötték ezeket az órákat a foglalkozásokon, azt mondták, hogy most jobban ismerik diáktársaikat, és egy kicsit jobban megértik személyes helyzetüket.

Egy másik érdekes eredmény az volt, hogy két diák megosztotta, hogy most magabiztosabban beszélnek csoport előtt. Nagyon félénknek és bizonytalanoknak érezték magukat, amikor meg kellett osztaniuk valamit az első alkalmon, és tényleg nem akarták ezt megtenni. Azonban, miután jobban megismerték a többieket, és néhány játékot játszottak együtt, kényelmesebben érezték magukat . Az egyik diák kapott néhány pozitív megjegyzést a csoport létrehozása után és egy rövid történet, és azt mondta, hogy most úgy érzi, több magabiztosságra lelt hogy történeteit megossza másokkal.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

COVID-19 HELYZET

Az első és legfontosabb következtetésünk az, hogy felismerjük, milyen óriási következményekkel és hatásokkal járt a Covid19-helyzet a fiatalok által vezetett foglalkozásokra. Az eredeti ütemterv szerint az ifjúsági vezetésű workshopok szinte azonnal a 2020 februárjában Lettországból folytatott nemzetközi képzés után kezdődtek volna, azonban a egyes országokban a különböző helyzetek nagyon nagy különbségeket jelentettek a workshopok időzítése és végrehajtása kapcsán.

KÜLÖNBÖZŐ VALÓSÁGOK

A Covid19-helyzet nagyon nagy változást jelentett. Olaszországban volt egy hibrid alkalom, részben fizikailag, részben online, mivel az osztálynak csak a fele volt fizikailag jelen az osztályteremben. A workshopot vezető fiatalok is az osztályban voltak, és a többiek csatlakoztak az interneten keresztül. Lettországból és Magyarországon a workshopokat teljes mértékben online szervezték a Zoomon keresztül. Hollandiában a workshopokat fizikailag szervezték meg, azonban a workshopok kezdete az eredetileg tervezettnél egy évvel később kezdődött, és mindenkinek biztonságos távolságot kellett tartania, korlátozva a lehetséges tevékenységeket.

Ezek a változások a valóságában azt jelentették, hogy a fiataloknak az őket támogató ifjúsági munkásokkal együtt kreatívnak kellett lenniük, alkalmazkodniuk kellett a változáshoz, és teljesen más dolgokat kellett tenniük, mint amire a képzés során készültünk.

Ebből a folyamatból az a következtetés vonható le, hogy a fiatalok képesek voltak megbirkózni ezekkel a változásokkal, sikeressé tenni a foglalkozásokat, és kreatívan leküzdeni az akadályokat, de ehhez az eredetileg tervezettnél sokkal több időre és támogatásra volt szükség. A második (előre nem látható) következtetés, amit ebből a helyzetből levonhatunk, az, hogy a Tüdőrmesék élete módszer látszólag teret ad a szinte teljes kontextus megváltoztatására, még fizikailag sem kell jelen lenni a kártyapakli készítésekor, hanem digitális eszközök használatával is lehetséges ez a fázis is.

A HOSSZABB PROJEKT IDŐTARTAMA ÉS PROJEKTFOLYAMAT

A Covid19-helyzet miatt az összes foglalkozást az eredetileg tervezettnél később hajtották végre, és néhányat (például Hollandiában) majdnem egy évvel később szervezték meg, mint az eredeti tervben. A workshopok elhalasztásával nagyon nagy hatást gyakoroltunk a fiatalokra. Számukra sokkal nehezebb volt jelen maradni és részt venni. A lettországi nemzetközi képzés során időt töltöttünk a fiatalokkal workshopjaik megtervezésével de ezt hosszú idő után újra el kellett kezdeni másképp.

Egy évvel hosszabb időt tölteni egy projekten, nagyon nagy hatással van a fiatalok életére. Megtapasztaltuk, hogy mekkora különbséget jelenthet egy év az érintett fiatalok életében.

A projekt plusz éve sok kihívást jelentett, hiszen az érintett fiatalok egy része időközben végzett, vagy egy másik iskolába ment. A fiatalok számára nagyon fontos, hogy a folyamatban benne maradjanak, hogy teljes mértékben elkötelezettek és érdeklődőek maradjanak. Arra a következtetésre juthatunk, hogy a projekt extra időtartama nem kedvezett a fiataloknak, annak ellenére, hogy a projekt végrehajtása végül sikeres volt.

ÁLTALÁNOS KÖVETKEZTETÉSEK

A Covid19-helyzet egészének hatásán kívül általános következtetéseket vonhatunk le a módszerről és a mevalósításról.

FIATALOK ÁLTAL VEZETETT FOGLALKOZÁSOK ELŐNYEI

Nagyon nagy pozitív változást tapasztaltunk a workshopokat vezető fiatalok körében. Magabiztosabbá váltak, fejlesztették vezetői és segítő készségeiket, és nagy változásokat láttunk jelenlétükben és hozzáállásukban. A műhelyek vezetésének folyamata, időt vesz igénybe. Emellett a workshopokat vezető fiatalok a felnőttek helyett teljesen más légkört és dinamikát teremtenek, ami előnyös a társadalmi befogadás témájával kapcsolatos tudatosság megteremtésének folyamatában. Jó azonban, ha legalább kis mennyiségű "felnöttség" van a folyamatban. Például a vezetők egy osztállyal nagyobbak, mint a résztvevők, vagy egy kicsit idősebbek. Ez megkönnyíti a fiatal csoport és foglalkozás vezetői számára, hogy kényelmesen és magabiztosan érezzék magukat.

A FIATAL VEZETŐK TÁMOGATÁSA

Annak ellenére, hogy a fiatalok vezetése sok további előnyt és jobb eredményt eredményez, nagy mennyiségű tervezést, gondolkodást és támogatást igényel. 15 órás workshopon túl könnyedén összeszámolhatunk 15 órányi további tervezést és támogatást egy pedagógustól vagy ifjúsági munkástól. Észrevettük, hogy a szükséges támogatás kezdetben többnyire intenzívebb, amikor a fiataloknak több bátorításra van szükségük, és a támogatás annál intenzívebbé válik a folyamat során. Ez azért van, hogy a fiatalok több tapasztalatot szereznek és idővel könnyebbé válik számukra a foglalkozás vezetés mert magabiztosabbnak érzik magukat vezetői szerepben.

A támogatás elengedhetetlen ahhoz, hogy az ifjúsági vezetők jó felkészültséggel rendelkezzenek, és kompetenciáik fejlesztésén dolgozzanak. Enélkül fennáll annak a veszélye, hogy a fiatal vezetőknek rossz tapasztalataik lesznek, felkészületlenek és kevésbé magabiztosak a folyamat végére. Ez azt jelenti, hogy ha pedagógusként vagy ifjúsági

munkásként nincs sok idő az ifjúsági vezetők támogatására, akkor jobb, ha magad végzed el a folyamatot.

SZABADSÁG A MÓDSZER HASZNÁLATÁBAN

Mint korábban említettük, a Meseélet módszer nagy szabadságot biztosít a rávezető tevékenységek megváltoztatására, a folyamat időtartamára és az általános végrehajtásra is. Pozitív eredményeket tapasztaltunk az összes országos workshopról, annak ellenére, hogy néhányuk rövid alkalmára volt osztva mások pedig pár napos intenzíbb foglalkozást csináltak.

Ez egy nagyon rugalmas módszer, és így sok teret ad ahhoz, hogy alkalmazkodj a (fiatal) foglalkozásvezetők és a résztvevők igényeihez.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union